

Tavaszi 11. fejezet

Ariana, h étf Q 26 december 2022 - 13:46:22

11.

D ávid p ár m ásodperc fagy ás ut án kapcsolt. Elkapta Csilla karját, beh úzta a lak ásba, miel Qtt a n Q felocs údhatott volna. Nem akarta kock áztatni, hogy a l épcs Qh ázban akadjon ki, a szomsz édai f üle hallat ára. J ól tette. Csilla egyik ükr Ql a m ásikra pillantott, l átszött, hogy ez úttal kibillent a nyugalm áb ól.

Meg se pr ób áljatok azzal etetni, hogy f élre értem! Itt aludt ál, ugye? A k érd ést Árminnak c ímezte. A fi ú sz ótlánul b ólintott.

Az ért ez el ég er Qs, nem gondoldj átok? N égy h ónapig h üly ítesz, azt án lefekszel a fiammal? Tudod, hogy h ány éves, nem igaz?

Ez úttal D ávid fel é fordult. A f érfi m ély l élegzetet vett, hogy megv édhesse mag át, Ármín azonban gyorsabb volt.

Mondjuk k érdezd meg, ki volt el Qbb.

Csilla szeme hatalmasra t ágult a meglepet ést Ql. D ávid neheztelve pillantott Ármínra, a fi ú azonban állta a tekintet ét.

Ezt nem így kellett volna.

A hazugs ágban te vagy a profi, nem én.

Ez f ájt sziszegte D ávid. Ármín lehunyta a szem ét, és az ájt ókilincs ért ny últ. A keze remeg ése árulta el D ávidnak, hogy mennyire feld últ. Att ól m ég haragudott, ami ért rajta t ölt ötte ki a m érg ét.

Kiszell Qztetem a fejem.

Visszaj össz?

Persze.

D ávid figyelte, ahogy az ájt ó becsuk ódik a fi ú m ög ött, és valahol meg értette. Ezt a helyzetet neki kellett tiszt áznia, Q keverte bele magukat. Nem neheztelt a menek ül és ért.

K ínos volt, ahogy álldog áltak egym ással szemben. D ávid v árt, nem akart Q lenni, aki belekezd, Csill ának azonban össze kellett szednie mag át a sokk ut án. D ávid Qt sem hib áztatta ez ért. Legink ább mag át hib áztatta, minden ért.

Te nem által áno ss ágban besz élt él, amikor azt mondtad, nem vagy r á felk ész ülv e, hogy valaki p ótsz ül Qje legy él. Olyan fur án mondtad, most értettem meg.

Csilla megcs óv álta a fej ét. D ávid tisztelte, ami ért nem pofozza fel,

nem kezd hiszt éri ázni. Volt olyan bar átn Qje, aki m ár a szak ít ás miatt nekiesett.

Nem fogsz sz órakozni a fiammal jelentette ki Csilla, D ávid azonban megr ázta a fej ét.

Nem sz órakozom.

Ezt kicsit nehezen hiszem el.

D ávid a falnak d Qlt. Sz ívesen beh ívta volna Csill át, hogy egy k áv é mellett besz élj ék ezt meg, de att ól tartott, ezzel pont elijeszten é.

N ézd & Megakadt. Sosem besz élt err Ql senkinek, m ég Árminnak sem, pedig reggel nagyon sokat besz élgettek. Nehezen j öttek a sz áj ára a szavak, sosem értett hozz ájuk. H ónapokig pr ób áltam kiverni a fejemb Ql. Nem megy. Életemben egyszer voltam szerelmes, és & nem akarom újra elengedni. Nem b írom. Tarts önz Qnek, nem érdekel! fakadt ki. A l ényeg kint volt, a t öbbi m ár nem izgatta, így a konyha fel é intett. Ülj ünk le, j ó? Ármin mindj árt visszaj ön, és & tiszt ázunk mindent.

Honnan tudod ilyen biztosan, hogy visszaj ön? k érdezte Csilla bizonytalanul.

Ha felh úzza mag át, megy egy k ört, azt án visszaj ön. Veled nem ezt csin álja? sand ított h átra a v álla felett D ávid, hogy Csilla k öveti-e. A n Q v ég ül fels óhajtott, és megmozdult. Elfogadta a k áv ét.

Ármin keze a mobilra szorult, mintha az élete m úlna rajta, hogy a vonal m ásik v ég én v égre jelentkezzen a h ívott f él. Nos, ha az élete nem is, az idegei biztosan ezen m últak.

Mi a franc t ört ént m ár megint?

Geri nem finomkodott, de Ármin nem is v árt. M égis hallgatott, k ínosan, és tudta, hogy a szuszog ása belehallatszik a vonalba.

Besz élni m ég tudsz?

Lebuktam motyogta Ármin mindenf éle k ösz ön és vagy magyar ázat n élk ül, in medis res, arra v árva, Geri majd valamif éle útmutat ással szolg ál. A gondolat nem j ött be, a fi ú hitetlenkedve k érdezett vissza.

Mi a fasz?

Ez magas labda v ágta r á Ármin, de nem volt kedve viccelni, így nem folytatta a gondolatmenetet. Anya tudja.

De honnan? k érdezte Geri teljes értetlenséggel a hangj ában, azt án val ósz ín qleg k örvonalmaz ódhatott benne valami a l ényeggel kapcsolatban, mert amikor újra megsz ólalt, m ár inger ültebbnek t qnt.

Mit m qvelt él?

Ármin megtorpant az utca k özep én, és h átraarcot v ágott. Ugyan

nem higgadt le el égg é, de esz ébe jutott, hogy az elrohan ása miatt D ávid szorulhat. B ár a f érfi voltak épp meg érdemli, mert ezt az eg észet neki k ösz önheti.

V álaszolsz m ár?!

N ála aludtam. Pont indultam volna haza, anya meg ott állt az ajtóban, és & Sz óval, összerakta hadarta keser qen. Álldog ált az utcai t ömeg k özep én, elveszette, mik özben az emberek mogorv án ker ülgett ék.

És ut ána?

Nem tudom, elj öttem s ét álni vallotta be Ármin. Geri a vonal v ég én meglepetten felnevetett.

S ét álni? Pont most? Te sem vagy semmi. Ezek szerint veszekedtetek, és kiborult ál?

Nem v ártam meg &

Geri felszusszant. Ármin v árt, arra, hogy az unokatestvére v égre istenesen leteremtse, de ez nem t ört ént meg.

Gondolom, ma akkor balh é a program állap ította meg. Majd gyere át ut ána, és összeraklak. Besz élj étek meg! Bocs, de ez a te csal ádi dr ám ád, l öv ésem sincs, mit k éne csin álnod. Drukkolok neked!

Ármin m érgesen meredt a mobilj ára, miután Geri letette. K özben egy ébk ént is vissza ért a h áz el é, sz ótlánul, lassan caplatott fel a l épcs Qn. Ök ölbe szor ította a kez ét, hogy kopogjon, k özben legal ább k étszer meggondolta mag át. Odabentr Ql egy hangos sz ó sem sz qr Qd ött ki, nem tudta eld önteni, az anyja bent van-e egy által án. A kopog ás f ülsiket ít Qen hatolt a folyos ó csendj ébe. Ármin akaratlanul a m ásodperceket sz ámolta, belekapaszkodott az id Qbe, a l égz ése gyors volt, kapkod ó, mintha legal ábbis id áig futott volna. Amint az ajtó felt árult, és megl átta D ávid nyugodt arc át, valamelyest benne is cs ökkent a fesz ült ég.

Akkor csin álok neked is egy k áv ét mosolygott rá a f érfi, és el állt az újt áb ól.

Ármin azt sem tudta eld önteni, vesz Qdj ön-e a cip Qvel, v ég ül gy Qz ött benne az illem. Mire a konyhába l épett, m ár k észen v árt a k áv éja. Nem tette sz óv á, hogy ilyenkor nem szokott inni. Le ült a konyhaasztal m ásik oldal ára, nem mert Csill ára n ézni. D ávid meg állt vel ük szemben, a konyhapultnak t ámaszkodva, Ármin agy án pedig olyan gondolat suhant át, ami egy által án nem illett a helyzet s úlyoss ág ához. A f érfi észrevette, a szem öld öke meglepetten ívelt fel.

Teh át &

Teh át a fiam h ónapokig annyit sem mondott, hogy van valakije

szakította félbe Csilla Dávidot. Ármin lehajtotta a fejét, bár érezte, hogy ha az anyja ez ért neheztel a legjobban, akkor kisebb a baj, mint hitte.

Mert & próbálkozott, aztán segélykérően Dávidra pillantott. Nem tudta, mennyit árulhat el a kapcsolatuk jellegéről. A férfi felsóhajtott. Pontosan értette a néma kérdést.

Az én hibám, mert bizonytalanságban tartottam. Végig.

Végig?

Dávid kihúzta a közép székét, és leült rá. Árminhoz közelebb helyezkedett el, valóságilag teljesen öntudatlanul, ugyanakkor Csilla felé fordulva, miközben lassan magyarul kezdett.

Amikor Árminnal elkezdtek beszélgetni, elrejtettem, hogy férfiakkal csak alkalmi kapcsolataim vannak. Ennek ellenére kicsit & másképp alakult közöttünk. Én viszont nagyon próbáltam betartani ezt a fogadalmam, szóval nem &

Dávid elakadt. Ármin szeretett volna hozzá érni, tudatni vele, hogy már nem haragszik, legalábbis maga miatt nem, mégis ült rezzenetlenül, az asztal falpártyáját tanulmányozva. Súlyos fátyol volt ez a csendnek, ami rájuk nehezedett, fulladt tükör.

Azért nem rejtettem, mert akkor kiderült volna, és nem tudtam, mit mondhatnék.

Pedig megkértem élhetett volna ettől az egészről, s óhajtott Csilla, Ármin viszont nem fedezett fel rajta haragot, amikor végre minden bátorsággal összeszedve a szemébe nézett. Menjünk haza, és ott folytatjuk, jó? Ez inkább anya-fia beszélgetés, nem tartozik senki másra. Itt a nő jelentőségteljesen Dávidra nézett. Nem tudok mit kezdeni a helyzettel. Tedd meg, hogy távol tartod magadtól a lányunk.

De &

Ármin száján akaratlanul szaladt ki a tiltakozás. A kétségbeesés és rálehetett írva, mert Csilla megenyhülve folytatta.

Nem azt mondtam, hogy tükör is, csak & ehhez most hagyjatok időt. Na, gyere!

Csilla felkelt, elvárta Ármintól is, hogy kövesse. A fiú tett köztélapot, a lábai viszont ólmonehéznak bizonyultak, mintha ragadt volna a konyha padlójára, hogy ott tartsa.

Megvárás lent?

Csilla visszafordult, de elég volt egyetlen pillantást vetnie rá, mert szinte rögtön bódított. Dávidtól el sem köszönt, a fiú pedig nem hibáztatva érte. Sosem hitte volna, hogy valaha az anyjával kell versengeni, az pedig, hogy Q nyert, nem töltötte el igazi elégedettséggel. Keserű lett tükör a szájára.

Az ajtó halkán kattant, Dávid abban a másodpercben megszűntette

k özt ük a t ávols ágot, és mag ához ölelte Ármint. A fi ú a nyak ához f úrta az arc át, szaggatottan l élegzett, és b ár tudta, nincsenek most hossz ú perceik, nem akar ódzott mozdulnia.

Holnap suttogta v ég ül, azt án lopott m ég egy cs ókot, majd felvette a cip Qj ét, és Csilla ut án sietett.

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)